

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 11. svibnja 2005.

Tko vjeruje u Boga, ne boji se

Kateheza br. 46; uvodno čitanje:

Hvalospjev (Otk 15,3-4), Poklonstvena pjesan (Večernja petka II. tjedna) Velika su i čudesna djela tvoja, / Gospodine, Boe, Svevladaru! / Pravedni su i istiniti putovi tvoji, / Kralju naroda! / Tko da te se ne boji, Gospodine, / tko da ne slavi ime tvoje! / Ti si jedini svet! / I zato svi će narodi doći / i klanjati se pred tobom, / jer se očitovahu pravedna djela tvoja!

1. Kratka je i svečana, upečatljiva i veličanstvena, po svome ugođaju, pjesan koju smo sada prihvatili uzdiući je poput hvalospjeva "Gospodinu, Bogu, Svevladaru" (Otk 15,3).

Radi se o jednom od tolikih molitvenih tekstova umetnutih unutar Knjige Otkrivenja, posljednje knjige Svetoga pisma, te knjige suda, spasenja i posebice nade.

Povijest, doista, nije prepuštena u ruke tamnih sila, ili slučaju, ili moda samim ljudskim odlukama. Nad oslobađanjem zlih sila, nad neobuzdanim prodiranjem Sotone, nad pojavom tolikih nevolja i zala, uzdie se Gospodin, vrhovni sudac povijesti. On je mudro vodi prema zori novoga neba i nove zemlje, opjevanih u završnom dijelu knjige u slici novoga Jeruzalema (usp. Otk 21-22).

Pjesan o kojoj ćemo sada promišljati započinju pravednici povijesti, pobjednici nad sotonskom Zvijeri, oni koji su, kroz prividan poraz mučeništva, u stvari graditelji novoga svijeta, s Bogom kao najvišim tvorcem.

2. Oni započinju uzdići "velika i čudesna djela" i "pravedne i istinite putove" Gospodnje (usp. r. 3). To su izričaji tipični za Izraelov izlazak iz egipatskoga ropstva. Prva Mojsijeva pjesma - ispjevana nakon prelaska preko Crvenoga mora - slavi Gospodina "u djelima strašnoga, divnoga u čudima" (Izl 15,11). Druga pjesma - što nam je donosi Knjiga Ponovljenog zakona na koncu ivota velikoga zakonodavca - potvrđuje da mu je "djelo savršeno, jer pravi su svi njegovi putovi" (Pnz 32,4).

eli se tako naglasiti da Bog nije nezainteresiran za stvari čovječanstva, nego u njih prodire ostvarujući svoje "putove", odnosno svoje naume i svoja učinkovita "djela".

3. Prema našem hvalospjevu, ovaj boanski zahvat ima sasvim određeni cilj: biti znakom koji će pozivati na obraćenje sve narode zemlje. Himan, dakle, poziva sve nas na obraćenje. Narodi moraju naučiti "čitati" iz povijesti Boju poruku. Pustolovina čovječanstva nije zbrkana i bez značenja, niti je neopozivo predana zastranjenjima moćnih i nastranih. Moguće je prepoznati boansko djelovanje skriveno u povijesti.

I II. vatikanski sabor, u Pastoralnoj konstituciji *Gaudium et spes*, poziva vjernika da prosuđuje, u svjetlu Evanđelja, znakove vremena kako bi mogao u njima vidjeti objavu djelovanja samoga Boga (usp. br. 4 i 11). Ovakav stav vjere vodi čovjeka prema prepoznavanju sile Boje djelatne u povijesti, a time i prema otvaranju za strahopoštovanje pred imenom Gospodnjim. U biblijskome jeziku, doista, ovaj "strah Boji" ne moe se poistovjetiti s običnim strahom, nego je strah Boji nešto sasvim drugo. Tu se radi o priznanju otajstva boanske onostranosti. Taj strah je stoga u temelju vjere i isprepleten je s ljubavlju: "Gospodin Bog tvoj od tebe trai da ga se bojiš i da ga ljubiš svim srcem svojim i svom dušom svojom" (usp. Pnz 10,12).

Sveti Hilarije kae: "Sav je naš strah u ljubavi". U tom smislu, u našoj kratkoj pjesni, preuzetoj iz Knjige Otkrivenja, sjedinjuju se strah i proslava Boga: "Tko da te se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje!" (15,4). Zahvaljujući strahu Gospodnjemu ne bojimo se zla koje mahnita u povijesti, te poletno nastavljamo put ivota. Upravo se stoga ne smijemo bojati. Papa Ivan XXIII. rekao je: "Tko vjeruje, ne boji se, jer tko vjeruje u Boga, ne mora se bojati svijeta. To je izrekao i prorok Izaija: "Ukrijepite ruke klonule, učvrstite koljena klecava! Recite preplašenim srcima: Budite jaki, ne bojte se!" (Iz 35,3-4).

4. Hvalospjev završava predviđanjem sveopće procesije naroda koji dolaze pred Gospodina povijesti, koji se objavljuje u svojim "pravednim djelima" (usp. 15,4). Oni će se prostrijeti da mu se poklone. A jedini Gospodin i Spasitelj kao da im ponavlja riječi što ih je izgovorio posljednje večeri svojega zemaljskoga ivota, kad je rekao svojim učenicima: "Hrabri budite, - ja sam pobijedio svijet!" (Iv 16,33).

A mi ovo naše kratko razmišljanje nad hvalospjevom o "Jaganjcu" pobjedniku (usp. Otk 15,3), što ga pjevaju pravednici iz Knjige Otkrivenja, elimo zaključiti drevnim himnom iz liturgije svjetla, to jest iz večernje molitve, poznate već svetom Baziliju iz Cezareje: "Stigavši do zalaska sunca,

gledajući svjetlo večeri, pjevamo Ocu, Sinu i Duhu Svetome Bojemu. Ti si dostojan da ti se pjeva u svakom trenutku svetim glasovima, Sine Boji, koji daješivot. Stoga te svijet slavi" (S. Pricoco-M. Simonetti, La preghiera dei cristiani, Milano 2000., str. 97). Hvala!

Pozdrav hrvatskim hodočasticima na hrvatskom:

Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike iz Zadra! Budite blagoslovljeni i postojani u vjeri!
Hvaljen Isus i Marija!